

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ'. 984

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 28 Μαρτίου 1935

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἡ «Ἐλευθερία», εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 978 φύλλον της, ἐδημοσίευσεν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελευταίου ἐπαναστατικοῦ καὶ ἐξοκτόνου κινήματος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, κύριον ἄρθρον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἐμπρηστής τῆς Ἑλλάδος», ἐν ᾧ διήρξεν εἰς δύο τάξεις τοὺς Βενιζελικούς, τοὺς πιστεύσαντας λαὶ παρακολουθήσαντας τὸν νῦν ἀλιτῆριον μη τραλοῖαν, δηλαδὴ εἰς τοὺς ἐκ συμφέροντος ἐκμεταλλευτὰς καὶ εἰς τοὺς ἡλιείους. Ἐν τῇ δὲ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐγγραφῇ, σὺν καὶ τῇ ἐξῆς: «Ἡμεῖς φρονούμεν, ὅτι ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, καὶ ἦν οἱ Βενιζελικοὶ ἐκμεταλλευταὶ καὶ οἱ Βενιζελικοὶ ἡλιεῖς, οἱ δὲ ἐντρέπωνται ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ὑπῆρξάν ποτε Βενιζελικοί!»

Ἀπατάται ὁ ὑπογράφων τὸ ἄρθρον τοῦτο φίλος Διευθυντῆς τῆς «Ἐλευθερίας» κ. Χ. Χρηστοβασίλης, φρονῶν ὅσα φρονεῖ περὶ τῶν δύο τούτων βενιζελικῶν τάξεων. Οὐτε οἱ ἐκμεταλλευταὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ εἰς τὴν τρέπωνται καὶ εἰς μετανοοῦν, οἱ δὲ ἀποβόσκοντες καὶ ἐξοκτοῦντες, οἱ ἡλιεῖς οἱ πρῶτοι διότι τὸν ἡκολούθησαν, ἐκ συμφέροντος, τοῦ ὁπερ ἀποδεικνύει εὐτέλειαν χαρακτήρος καὶ ἀσυνειδησίαν, οἱ κατόχοι δὲ τῶν κακιῶν αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαρθοῦν εἰς ἀνώτερον ἥκειον ἐπίπεδον καὶ νὰ ὀνοματολογήσων τὸ σφάλμα των. Οἱ δεύτεροι, οἱ ἡλιεῖς, ὡς ἡλιεῖς, δὲν εἰς ἐξελίσσονται ποτὲ νὰ παραδεχθῶν, ὅτι ἡπατήθησαν καὶ ἐν τῇ μακαρίᾳ ἡλιεῖότητι των εἰς ἐξακολουθῶν νὰ ἐσοποιῶν καὶ νὰ λατρεύων τὸ ἰνδαλμὰ των!

Ὑπάρχει ὁμως καὶ τρίτη τάξις Βενιζελικῶν, οἵτινες οὐτε ἐκ συμφέροντος, οὐτε ἐξ ἡλιεῖότητος ὑπῆρξαν ὁπαδοὶ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἡ τῶν ἀγνῶν πατριωτῶν, οἵτινες ἐγείναν βενιζελικοὶ, διότι ἐνεσφηνώθη ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ των ἡ ἰδέα καὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι ὁ Βενιζέλος ὡς πολικὸς ὠφέλησε τὴν Ἑλλάδα συντελέσας εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων Ἑλληνικῶν χωρῶν. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ ἐνταῦθα ἂν οἱ ἄνθρωποι αὗτοι ἔχουν δικαίον ἐκλαμβάνοντες τὸν Βενιζέλον ὡς μέγαν πολιτικόν. Τὸ σημεῖον τοῦτο εἰς διαλευκάνη εἰς τὸ μέλλον ἡ ἀδέκαστος Ἱστορία καὶ εἰς ἀποδόση ἐκάστῳ τῷ ἴδιον. Ἐνταῦθα πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ περὶ τοῦ πῶς πρόκειται νὰ

προσενεχθῇ ἡ τρίτη αὐτῇ τάξις τῶν Βενιζελικῶν μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξοκτόνων κίνημα τοῦ Βενιζέλου, ὅστις ὀλίγον ἔλειπε, νὰ ἐνταφιάσῃ ὁλοτελῶς τὴν Ἑλλάδα μας. Ἡ τάξις αὕτη τῶν Βενιζελικῶν ἐνδοιάζει τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ τὸν στιγματίσῃ καὶ νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς, κατὰ τὴν ἀντίληψιν της προηγουμένης ἐκδολεῦσεως του, πρὸς τὴν πατρίδα.

Διὰ νὰ διευκολύνω, λοιπὸν τὴν τάξιν αὐτὴν, εἰς τὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ λάβῃ, ἀπέναντι τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, γράφω τὰς παραύσας γραμμάς καὶ τὴν προτρέπω νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ καὶ νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ, χωρὶς νὰ φοβῆται ὅτι παραβιάζει τὴν συνείδησιν της ἢ ὅτι διαπράττει ἀδικίαν τινά. Καὶ πρὸς τοῦτο φέρω ὡς παράδειγμα τὸν ἀρχαῖον Πausanias, τὸν περιώνυμον Σπαρτιάτην στρατηγόν, ὅστις διὰ τῆς στρατηγικῆς του ἰκανότητος, κατενίκησεν τὸν Μαρδόνιον εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην καὶ ἐλύτρωσε τὴν Ἑλλάδα, ἐκ τῆς Περσικῆς ἐισβολῆς. Γνωστὸν ἐκ τῆς Ἱστορίας ὅτι ὁ Πausanias οὐτος, μετυσθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἐκείνης καὶ ἐκ τῶν τιμῶν, μετ' ὧν τὸν περιέβαλε τὸ Πανελλήνιον, ἐπεχείρησε νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Μέγαν Βασιλέα πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς φιλοδοξίας του καὶ τῆς εὐτελεως. ἐγώ, παλαιστου. Ἀπὸ καλυψέως δὲν ἐγκαίρως τῆς προδοτικῆς του αὐτῆς διαγωγῆς, κατεδικασθῇ εἰς θάνατον παρὰ τῶν ἑθόνων τῆς Σπάρτης καὶ πρὸς σωτηρίαν του κατέφυγεν ἰκέτης εἰς τὸν ἐν Σπάρτῃ ναὸν τῆς χαλκιοῖκου Ἀθηνᾶς. Ἀλλ' οἱ ἔθροισι «ἀφείλον τὸν ὄροφον τοῦ οἰκήματος τούτου καὶ τὰς θύρας ἀπώκοδόμησαν», ὡς διηγείται ὁ μέγας τῆς ἀρχαίας ὁπτικῆς ἱστορικὸς Θουκυδίδης (Α'. 134). Οὕτω ἀπέθανεν οἰκτρῶς, ὑπὸ λιμοῦ ὁ Πausanias καὶ τὸ σῶμα του ἐρρίφη εἰς τὸν Καϊάδαν, ὅπου ἐρρίποντο τὰ σώματα τῶν κακούργων. Λέγεται δὲ ὅτι, ὅταν ἀπρόκειτο νὰ ἐνταφισθῇ ἡ πύλη τοῦ ναοῦ, ὡς νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ὁ Πausanias, τὸν πρῶτον πρὸς τοῦτο λίθον ἐκόμισεν αὐτὴ ἡ μήτηρ του!

Οἱ ἀποτελοῦντες, λοιπὸν, τὴν τρίτην αὐτὴν τάξιν τοῦ Βενιζελισμοῦ τῶν ἀγνῶν πατριωτῶν, ἄς ἔχωσιν ἐν νῷ τὸ παράδειγμα τῆς μητρὸς τοῦ Πausanias καὶ

ΠΕΡΙΕ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον ἐβδομαδιαῖον «Ἡπειρωτικὸν Μῆλλον» τῆς 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐδημοσίευσεν τ' ἀκόλουθα περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Διευθυντοῦ μας Κου Χ. Χρηστοβασίλη, τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως ἀναδημοσιεύομεν:

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΙΩΒΙΔΙΑ

ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πενήντα Χρόνια Φιλολογικῆς ζωῆς. Ὁ ποιητὴς καὶ ὁ πεζογράφος, ὅπως τὸν χαρακτηρίζουν οἱ κολοσσοὶ τῆς ἐλληνικῆς Δημοσιογραφίας

«Ἀγωνιστὴς τῆς Δημοσιονομικῆς ἰδέας», «ἐθνικὸς πεζογράφος», «πατέρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λιγνῆματος», «ὁ ὀλιγώτερος κοσμοπολίτης».

Μιλοῦν οἱ κ. κ. Γιάννης Βλαχογιάννης, Στέφανος Λάφνης, Ἑλίας Βουτιερίδης, Γρηγόριος Ξενόπουλος, Παῦλος Νιρβάνης, Στρατῆς Μυριβήλης, Ἀριστοφάνης, Κώστας Φαλάτσης, Γ. Δροσίνης, Μάρκος Αδύρης, Τάνης Τσιάνος, Θεόδ. Βάνος.

Οἱ Ἡπειρώτες στὴν μεγάλη γιορτὴ προσφέρουν ὅλο τὸ θαυμασμό τους γιὰ τὸν Ποιητὴ, τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸν Ἄνθρωπο καὶ τὰς εὐχὰς τους καὶ γιὰ τοὺς δύο.

Δι' ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἡπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἔργου τῆς ποιητικῆς καὶ λογοτεχνικῆς πενηνταετηρίδος τοῦ γηγαιῶ Ἡπειρώτου λογιόχου καὶ συναδέλφου Χρ. Χρηστοβασίλη.

Γενόμενων συσκέψεων μετὰ πολλῶν μελῶν τῆς εὐφύμους ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ δρώσης Ἡπειρωτικῆς Παροικίας ἐξελέγη Ὀργανωτικὴ τοῦ ἔργου Ἐπιτροπὴ μετὰ πρόεδρον τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Πανοσιολογώτατον κ. Εὐάγγ. Ἀντωνιάδην, μετὰ γραμματεῖαν τὸν σφειραρὸν Ἡπειρώτην τομικὸν κ. Δ. Ζῶν καὶ ταμίαν τὸν κ. Γεωργιάδην. Ὁμοίως καταρτίσθη Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Σάργου, Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, Γ. Καλούδη, Γεωργ. Ἀθανασιάδου Νόβα καὶ Χρ. Σούλη. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δ' ἀναλάβη τὴν ἐκλογὴν τῶν μελλόντων νὰ ἐκδοθῶν ἔργων τοῦ Χρηστοβασίλη.

Τὸ «Ἡπειρωτικὸν Μῆλλον» ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁποῖου εἶναι καὶ ἡ προαγωγή καὶ προσθήκη τῶν Ἡπειρωτικῶν γραμμάτων δὲν ἦτο δυνατόν εἶναι νὰ λάβῃ τὸ ἀνήκον αὐτῷ μέρος εἰς τὸ εὐφρόδουνον διὰ τὴν Ἡπειρὸν γεγονός. Δι' εἰδικὸν συντάκτον τοῦ ἀπειράτου πρὸς τοὺς ἄσους τῆς ἐλληνικῆς Σκέψεως λογοτέχνης καὶ λογίους, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ θῆσαν συναγωνιστὰς τοῦ ἔργου τούτου, εἰς τὸν στίβον τῶν φιλολογικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ἀγώνων, καὶ ἐξήγησε τὰς κρίσεις διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χρηστοβασίλη.

Εἶναι ἐνδεῆ πολιτιστοῦ στοὺς λαοὺς, ὄντας σταματοῦν εὐλογοῦν, γυρίζουν τὸ κεφάλι τους πίσω, ρίχνουν ἓνα βλέμμα στὸ παρελθόν καὶ ἀναγνώριζον τὴν ἀξίαν τῶν δειγμάτων τους.

Ἡ Ἡπειρὸς, ἀπὸ τὴν Κακαβίαν ὡς τὸ ἀκρωτήρι τῆς Προβλῆς, ἀπὸ τὸ Μέτσοβο ὡς τὴν Σαγιάδα, σὲ λαϊκὸν συναγερμὸ συμμετέχει στὸν ἔργον τῶν φιλολογικῶν πενηνταετηρίων τοῦ πνευματικοῦ τῆς οἰκίας τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ.

Ὁ Ποιητὴς γιορτάζει! Κι' εἶναι ἡ μεγαλὴ ἰκανοποίησις, ποὺ αἰσθάνεται στὴν μακαρίαν καὶ πολυκύμαντη ζωὴ του.

Οἱ Ναῖαδες τῆς Παμβώτιδος, ποὺ τόσες φορές τραγοῦδον τὰ κάλλη τους, οἱ Βλαχοπούλλες - οἱ Ὀρειάδες τῶν Ἡπειρωτικῶν βουνῶν - οἱ ἡρώιδες τῶν ἔργων του ὁλοζώντανες, ὅπως μᾶς τὴς ζωοῦσι, σὲ δ' ἀφήσουν γιὰ λίγο τὰς μπάστες.

Ἄς μὴ ἐνδοιάσων νὰ καταρῇ σθεναρικὰ νὰ ἀναθεματίσων τὸν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τοῦ βίου του μητρεῖον τούτον, ἀφοῦ ἡ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους βραχέστευσις τοῦ ὡς αὐτοῦ εὐλογοῦ ἐγκληματίου εἰς ξέναν χώραν δὲν ἐπιτρέπει νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ ἀρχαίου Πausanias θανατούμενος, ὡς ἐπιβάλλει τὸ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μας τελευταῖον κίνημα του!

N. ΝΙΤΣΟΣ

Ἐν Τσαμαντᾷ Μάρτιος 1935

τοὺς νιάγκρους καὶ τὰς κανούτες καὶ θὰ στῆσουν τὸν χορὸ στὴν μεγάλη γιορτῇ!... Ὁ Ποιητὴς γιορτάζει! Καὶ ποῖος δὲν θὰ χαρῇ!

Μία δάκρυον ζωὴ! Πενήντα χρόνια φιλολογικῆς ζωῆς!

Πενήντα χρόνια ἐργασία ἀδιάκοπη, σκληροὶ ἀγῶνες μετὰ τὸν Λόγον, ὥσπου στὸ τέλος τὸν ὑπόταξε, τὸν δάμασε, τὸν ἔκλεισε μέσα στὰ πλαίσια τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ρυθμοῦ καὶ μᾶς ἔδωκε μ' αὐτὸν ἓνα μεγαλοῦργημα, μὴ σείει λογοτεχνικῶν ἔργων, ἀπαράμιλλον προῖόν τῆς ἡθογραφικῆς καὶ ψυχολογικῆς δεξιότητός του!

Ἀπὸ τοὺς Ἡπειρώτες λογοτέχνες εἶναι ὁ μόνος—ἐξὸν ἀπὸ τὸν ἀμοῖρον τὸν Κρυστάλλη, ποὺ τὸν σκέπασε πρῶτα τὸ βαρὺ τῆς Ἀσίας χῶμα καὶ τὸ Ζαλοκώστα—ποὺ πῆδησε ἔξω ἀπὸ τὸ Ἡπειρωτικὸν τοῦ ὅτε συνήγαγε τὴν Ἀδὴν στὸ Πανελλήνιον, τὴν ἔστρεψε καὶ τὴν ἀγκαλεσσε.

Ὁ Πελοπόννησος, ὁ Βασιλειάδης μετὰ τὴν αἰσθηματολογία τῆς «Μυστικῆς Θουρίδος», ὁ Τάσος ὁ Βιδουῆς τολμοῦμε νὰ τοῦ ποῦμε πῶς περιώρισται στὴν Ἡπειρὸν, ἡ Ἡπειρὸς τὸς διάβασε, τὸ μεγάλο ἑλληνικὸ Κοινὸ δὲν τοὺς ἔξοι.

Ἀντίθετα ὁ Χρηστοβασίλης ἀνεγνωρίσθηκε καὶ ἐπεβλήθη ἀπὸ μᾶς ἐξ ἀρχῆς μετὰ τὸ δυνατό καὶ πλούσιο ταλέντο του, Μεγάλος Ἄνθρωπος, μεγάλος Πατριώτης, μεγάλος τεχνίτης τοῦ Λόγου. Σὲ κα νὰ δὲν ὑστεροῦσε, ἔφερε παράλληλα νὰ γράφῃ μετὰ πόνο νεκρώσιμα ἄρθρα γιὰ τοὺς πλείους ἀποκλόντες πολιτικούς ἀντιπάλους, δέχεται καρτερικὰ νὰ διωχτῇ καὶ νὰ ἐξορισθῇ ἐπὶ Θεσσαλία ἀπὸ τὸν Τούρκο γιὰ τὴν Ἑθνικὴ ἰδέαν, ζωογραφίσει τὴν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδομένη ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑσπεριακοῦ . . . Δραχ. 100

Ἑσπεριακοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2

Αμερικῆς . . . Δολλ. 3

Διευθυντὴς Τυπογραφείου

Π. Τσιμογιάννης

Ὅδος Μανωλίσσης ἀριθ. 104

Ἡπειρωτικὴ ζωὴ, τὴν Ἡπειρωτικὴ φύσιν, ἐκλαίκεται τὰς δοξασίας καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ με φθόγγους καὶ με μέτρα!

ΓεννήθηκεστὸΚουρνετινὸ Σουλτὸ 1862 ἀπὸ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια. Ἐμαθε τὰ πρῶτα Γράμματα Ὁκτωβρίᾳ στὸ δασκὰλόπαπα Παπᾶ-Ἀντριά με ἀφθόγους ραβδισμούς καὶ γνήσιος Ἡπειρώτης ξενιτεύθηκε.

Ζωήρος πεταχτὸς με Ἡπειρωτικὴ ψυ-

χὴ λεβνίτικη καὶ χαρακτηρὰ ἀτίδασσο, παρὰ δόση ἀπὸ τὴν πατριαρχικὴ οἰκογένειά του, τελεῖται τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς τοῦ στὴν Σμύρνη καὶ στὴν Πόλιν.

Στὸ μεταξὺ ἔχει κάνει ἄλλα καὶ στὴ φιλολογία. Λαξεῖται τοὺς πρώτους στίχους πατριωτικὸς Ἡπειρωτικὸς λυρικός!

Ἡ δὲ μελέτη τοῦ Γαβριηλίδου ἐπὶ τὸν ἀναβιβάζει συντάκτη στὴν «Ἀκρόπολιν». Εἶναι ὁ νεαρὸς Ἡπειρώτης τρυφὸς σὺν οἱ πλαγιὰς τοῦ Πίνδου με τὴν ψυχὴ ποὺ καίγεται ἀπὸ ἔρωτα γιὰ τὴν ποίησιν καὶ τὸ διήγημα καὶ ἔχομε τότε ἀναλαμπὲς θαυμάσιες, σελαγίσματα τῆς διάνοις τοῦ καὶ καλοῦ πανώριου.

Ἡ Κριτικὴ μιλάει γι' αὐτόν. Διχὴ μας καὶ ἔστι. Ὁ Παπαντωνίου, ὁ Δημητράκης Καμπούρογλου, ὁ ὕμνητής τῆς Ἡπειρώτου Βλαχογιάννης, ὁ Στέφανος Δάφνης, ποὺ τὸ «Πατρικὸ τοῦ σπίτι» δὲν ἔβρω γιὰτὶ μιλάει τόσο συγκινητικὰ στὴν Ἡπειρωτικὴ ψυχὴ, ὁ Σκόκος, ὁ Φιλίας Λεμπέκης στὸ «Μετὰ τὴν Φρανς» ὁ Ἑσπερίγγ στὴν Ἱστορίαν τῆς Λογοτεχνίας μας μιλάει με ἐνθουσιασμό.

Ὁ Χρηστοβασιλὴς μεσοῦρανεῖ.

Παράλληλῃ πρὸς τὴν λογοτεχνικὴν τοῦ δράση εἶναι καὶ ἡ πατριωτικὴ.

(Ἑπεταί συνέχεια)

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ἐξόπνησεν ἡ πόλις μας ἡμαιοσύνολισιν, καὶ ὑπὸ χαρμωσύνου, βρόντου, τῶν τη λεβόλων.

Ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν Κος Δημ. Βλαχλειδῆς εἶχε καλέσει ἀπὸ τῆς προτερίας τοῦ παντός εἰς τὴν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ Ναφ γεννησμένην ὁδο-λογίαν, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς Κεῖ. Πρωτοῦ, παρέστησαν δὲ καὶ αὐτὴν σύσσωμος ὁ ἱερεὺς Κλήρος τῆς πόλεως με ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἀναπληρωτῶν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννιτῶν τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατον Κον Εὐστάθιον, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπειρώτου Κ. Κων. Σιαρόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς γ' III Μεραρχίας Ἡπειρώτου Στρατηγὸς Δ. Πολίτης μετ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς Ἰωαννιτῶν, τὸ Δικαστικὸν ὡμαδὸν ὁ δὲ μαρξος Ἰωαννιτῶν Κος Δημ. Π. Βλαχλειδῆς, μετὰ τῶν δημοικῶν παρέρων καὶ τῶν Δημοικῶν Συμβούλων, πάντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα μετὰ τῶν σημαίων τῶν, καὶ ὅλος ὁ μαθητικὸς Κόσμος τῶν δύο φύλων, ἐπίσης μετὰ τῶν σημαιῶν τῶν, καὶ οἱ ἀντιπροσώποι τῶν παρικοῦντων Ἰσραηλιτῶν καὶ Μωαμεθανῶν καὶ πληθὺς Λαοῦ πάσης τάξεως ἡλικίας καὶ φύλου.

Τὴν ἐθνικὴν μας ἐορτὴν εὐαρεσθέντες ἐκίμησαν καὶ οἱ ἐνταῦθα Πρόξενοι τῶν φίλων Δυνάμεων Κοι Κοι Κ. Μπουρελιάνου, τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κας Μπουρελιάνου, φορῶν λαμπροτάτην στολὴν ἱάρχου τοῦ ρουμανικοῦ Στρατοῦ, Δ. Κωστούρης τῆς Ἀλβανίας Ἀνδρ. Διβράνης τῆς Ἰταλίας καὶ Ἰω Δάππας τῆς Γαλλίας.

Τὴν ὁδολογίαν ἐτέλεσεν ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννιτῶν Πανοσιολογιώτατος Κος Εὐστάθιος μετὰ τῶν ἱερέων καὶ τῶν διακόνων.

Ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ὁ Δήμαρχος προεπορεύθη μετὰ τῶν παρέρων τοῦ καὶ τῶν Συμβούλων τοῦ, ἐνθαδεδέχθη τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς πάντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παραστάντων ἐπισήμων καὶ τοῦ Λαοῦ.

Μετὰ ταῦτα, προσκλήσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μεραρχίας Ἡπειρώτου Στρατηγὸς Δημ. Πολίτης, οἱ ἐπίσημοι, ὁ δὲ μαρξος Κος Δημ. Βλαχλειδῆς καὶ ἡπειρον πληθὺς Λαοῦ παρέστησαν εἰς τὴν ἐν τῇ Κεντρικῇ Πλατεῖᾳ μαθητικὴν καὶ στρατιωτικὴν παρέλασιν, παρισταμένον καὶ τοῦ Γυμνασιάρχου τῆς Ζωσιμαίας κ. Χρ. Σούλη, παρήλασαν προπορευομένης τῆς Μουσικῆς τοῦ Ὁργανοσυνταγίου Γεωργίου Σιαρόπου, πρῶτοι οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων Σχολείων καὶ Οἰκιστοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν αἷς, διὰ πρῶτην φο-

ρὰν, καὶ οἱ τῶν ἐνταῦθα ρουμανικῶν Σχολείων, δημοικῶν καὶ γυμνασίου, ἐνδεδμενοὶ ἰδίᾳ στολάς, ἐμπούσαντες ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν μαθητῶν, ἐπηκολούθησεν ἡ παρέλασις τῶν διαφόρων μονάδων τῆς Φρουρᾶς Ἰωαννιτῶν, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ παρισταμένου πληθους.

Ταῦτα συνέβησαν π. μ.

Τὴν 7ην μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ ρέκτης καὶ λίαν ἐφευρετικὸς γυμνασιάρχης τῆς Ζωσιμαίας κ. Χρ. Σούλης, μετὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ, προσέφερον εἰς τὴν ἀνεπτυγμένην Κοινότητα τῆς πρωτεύουσος τῆς Ἡπειρώτου, ἐν τῇ αἰδοῦσιν τῶν τελετῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, θαυμασίαν πνευματικὴν πανδαισία καὶ ἡν παρέστησαν πάντες οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀντιπροσώποι τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, ὁ διδασκαλικὸς καὶ καθηγητικὸς κόσμος καὶ ὁ φιλέλλην Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ρουμανίας Κος κ. Μπουρελιάνου μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κας Μπουρελιάνου. Εἰς τὴν πρῶτην σειρὰν τῶν καθισμάτων διεκρίνοντο οἱ Κοι Κοι Γεώργ. Καλούδης, ἀντιπρόσωπος τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Χ. Χρηστοβασιλῆς, ἀντιπρόσωπος τῶν νέων ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἡ θαυμασία αὕτη πνευματικὴ πανδαισία ἐτετέλεσθη κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ Διον.

1) Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ὑπότῃς χορῶν τῶν μαθητῶν, συνοδείᾳ μαθητικῆς ὁρχήσεως ἐκ 30 βιολίων, 30 τραγουδιστῶν καὶ 10 κιθαρῶν καὶ μανδολινῶν.

2) Ἡ 25η Μαρτίου, 3ον θούριον, 4ον «ἡ 25η Μαρτίου», ποίημα τοῦ μαθητοῦ Α. Αντωνόγλου, ἀπαγγελλέν ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

3ον) Χαῖρε Μαρία τοῦ Γκουῖν, ὑπὸ τῆς ὁρχήσεως τῶν μαθητῶν.

4ον) «Ἡ ἐθνικὴς ἐγιορτή», ποίημα τοῦ μαθητοῦ Φ. Μαρσποῦλου, ἀπαγγελλέν ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

5ον) Ἀρχιτὰ τοῦ Γκουῖν, ὑπὸ τῆς ὁρχήσεως τῶν μαθητῶν.

6ον) «Στὴς ἱερὸς Σχολῆς», ποίημα τοῦ μαθητοῦ Ν. Χάμου, ἀπαγγελλέν ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

7ον) Νόημα τοῦ Μπελλίν, ὑπὸ τῆς ὁρχήσεως τῶν μαθητῶν.

8ον) «Τὸ τραγούδι τῆς Λευτερίας», ποίημα τοῦ μαθητοῦ Ν. Γάκη.

9ον) Σερνάτα τοῦ Σιοῦμπερ ὑπὸ τῆς ὁρχήσεως τῶν μαθητῶν.

Βον

Ἀναπαράστασις εἰκόνων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

12ον) Ὁ Ρήγος ὁ Φεραίος, εἰκὼν τοῦ Ἑὸς με ἀπαγγέλλαν τοῦ θουρίου τοῦ Ρήγα, ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Κ. Γενιά.

13ον) Τὸ «Κρυφὸ Σχολεῖον», εἰκὼν τοῦ

ΑΘΗΝΑΙ 28 Μαρτίου—Χθὲς ἤρξατο ἡ ἀπολυτῶν στασιασῶν τοῦ Πρωτοῦ Τάγματος καὶ τῆς 2ης τῶν Εὐελπίδων, ἐνώπιον τοῦ πικτάτου —τρατοῦ καὶ τῶν Ἀθηνῶν, ἀπελογήθη μόνον ὁ ἀπότακτος κ. ἡματίας Συνταγματάρχης Σπαῆς, ἰσχυρισθεὶς ὅτι τὰ ἀξίδια, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ἀνα τὴν Ἡπειρον, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν ἀφείωρον πρόθεσιν τοῦ νὰ πολετευθῇ.

—Ἀύριον μετὰ μεσημβρίαν θὰ συνέλθῃ εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἡ Βουλὴ, πρὸς συγκέντρωσιν τῶν κυβερνητικῶν Βουλευτῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ. Οἱ ἐνταῦθα περὶ τοῦ 30 βενιζελικοῦ βουλευτῆ, συσχεφθέντες, ἀπεφασίσαν νὰ μετὰσχουν τῆς συνεδρίας, καθ' ἣν ὁ τέως βενιζελικὸς βουλευτὴς Παπανδρέου θ' ἀποδοκιμάσῃ τὸν ἀρχιστασιαστὴν Βενιζέλον.

Δημοσιεύεται τὸ κατασχεθὲν Ἀρχεῖον τοῦ συλληφθέντος ἐκ τῶν κυριωτέρων ὁργάνων τῆς βενιζελικῆς ἐπαναστάσεως Πιστολάκη, ἐξ οὗ καταφανέται ἡ πλήρης ἐνοχλή τοῦ Βενιζέλου εἰς τὸ ἐθνικὸν κίνημα καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλινᾶς, χρηματοδοτήσεις αὐτοῦ καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὸ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν συμπρατιόντων μετ' αὐτῶν μαρματιδίων.

—Ἀπεφασίσθη εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς συνταξιούχους ὁ δυνεισμός 60 εκατομμυρίων δραχμῶν.

—Χθὲς ὠρκοσθῇ ὁ νέος Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπειρώτου Σπύρος Τρικούνης.

Γύψη, με ἀπαγγελίαν τοῦ ὁμωνύμου ποιήματος τοῦ Ἱ. Πολέμη, ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Κ. Παπακωνσταντίνου.

14ον) Ὁ Γεωργιάδης Ὀλύμπιος, εἰκὼν τοῦ Ἑὸς με ἀπαγγέλλαν τοῦ δημοτικοῦ Τραγουδιοῦ, ὑπὸ τοῦ λαογραφίου μαθητοῦ Δ. Μαλεσιδῆ, με καραμπέικο καὶ τοιαῖμο ὕφος.

Καὶ 15ον) Ὁ Ἑθνικός Ὑμνος.

Ἡ ὁρχήσεως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κερκυραίου καθηγητοῦ κ. Θ. Βοντισιάνου.

Παραίοντες τὴν περιγραφὴν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς, θεωροῦμεν καθήκον μας νὰ συγχαρῶμεν τὸν Κον Δήμαρχον, διὰ τὸν θαυμάσιον λόγον τοῦ, τὸν Στρατηγὸν Δ. Πολίτην καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχιστὴν παρέλασιν τοῦ Στρατοῦ τὸν Γυμνασιάρχον κ. Χ. Σούλην μετὰ τῶν διδασκάλων, καθηγητῶν καὶ μαθητῶν διὰ τὴν παρέλασιν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ ἐορτὴν, καὶ τέλος τὸν καθηγητὴν τῆς Μουσικῆς κ. Θ. Βοντισιάνον, διὰ τὴν λαμπρὰν διεξαγωγὴν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς μαθητικῆς ὁρχήσεως.

Ὁ ΘΕΑΤΗΣ

Σημ. Τὰ ποιήματα τῶν 4ων μαθητῶν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, συγχαίροντες προκαταβολικῶς τοὺς νέους ποιητὰς μας.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΙΓΝΟΝΤΑ

Ἡδὴ, καθαρὸς εἶσαν τὴν Διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς Ἡπειρώτου, ἀπὸ τὰς βενιζελικῆς χειρὸς, ἀνέλαβον αὐτὴν δύο δεδοκιμασμένοι ἱκανότητος καὶ πίστωσης πρὸς τὸ νόμιμον καθῆκός δι κ. κ. Ἀδριανὸς Ν. Αὐραῆς, ἀνισυνταγματάρχης ὡς Ἀνώτερος Διοικητὴς καὶ Ἡλ. Δάξος ταγματάρχης ὡς Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννιτῶν, ἀμφότεροι ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀρτας. Εἰμεθα βεβαίως, ὅτι τὰς ἐπιτελεστικὰς χεῖρας τῶν δύο τούτων ἀντιστῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ Ἡπειρὸς εὐλόγησε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ οἵτινες θὰ μεριμνήσουν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως τῆς.

Ἀνεκονόμηται ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ὅτι αἱ κατὰ τὴν ἀποφασιστὴν ἐπὶ τὰς ἀπολύσεις ποσότητες πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑθνικοῦ Σχολοῦ.

1) Κονστὰς Πυροδύγιαννης (Κονίτης-Ἰωαννιτῶν) δραχ. 700.

2) Κονστὰς Σμυρτοῦλης (Πρεβέτης) δραχ. 1500.

Καὶ 3) Κονστὰς Νέας Σαμψοντῆς (Πρεβέτης) δραχ. 2000.

Παραπέμφθησαν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον κατηγορούμενοι, ἐπὶ ἀποκρίσεως βενιζελικῆς στάσεως κατὰ τοῦ Καθεστώτος οἱ Νικόλ. Σακελλαρίδης, πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα Δημοκρατικῆς Ἀμύνης, Κωνστ. Φρόντζος, Εὐάγ. Καλογεράκης Ἀναγνώστου καὶ Γ. Γεωργουλᾶκης, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα κρατούμενοι ἐκ Πάργας Γ. Βαρβιτσιώτης, Ἱ. Μελίδης, Σ. Εὐθυμίδης κλ. τῆς Δημοκρατικῆς Ἀμύνης ἐν Πάργᾳ.

Ἀρραβῶνες

Τὸν δώσαντα ὑπόσχεσιν γάμου γυναικὰς ἐκείνης μου Εὐαγγέλου Εὐαγγέλου μετὰ τῆς ἐξαδελφούλας μου Δίδος Ἰουλίας Ν. Κατσάνου συγχάριον εὐχόμενος ταχὺν τὸν ὕμνησιν.

Γ. ΜΠΟΖΙΟΣ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΝΟΣΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Νοσοκομεῖον Αφροδισίων Νόσων Ἰωαννινῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 45076 ε. ε. Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπειρώτου, διακηρύττει, ὅτι τὴν 31ην Μαρτίου 1935, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται, ἐν τῇ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν (Καφεσιῶν Παπαπέτρου) εἰς δημοσίον μετὰ δοτικῶν διαγωνισμῶν ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκασιούτων αὐτῶν ειδῶν, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1935—36, ἥτοι 1) Εἰδῶν Ἀρτοπωλείου, 2) Εἰδῶν Παντοπωλείου, 3) Εἰδῶν Κρεοπωλείου, 4) Εἰδῶν Γαλακτοπωλείου, 5) Εἰδῶν Λαχανοπωλείου καὶ 6) Εἰδῶν χιλιάδων (20000) ἀκμάων καυσοξύλων ἐκ πύνου ἡ ὁρυδῶς.

Οἱ σχετικοὶ ὁροι τῶν συμφωνιῶν εὐρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ὡς ἄνω Νοσοκομείου Αφροδισίων Νόσων, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καὶ ἐκάστην ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27ῃ Μαρτίου 1935.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου

Ι. ΤΖΟΓΙΑΣ

Ἱατρός